

นิทานเรื่อง

บ้านสีรุ้ง

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

นิทาน บ้านสี่ทิศ

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

กำนันทิทานเรื่อง

บ้านสี่ทิศ

หลักธรรมพรหมวิหารสี่

เป็นธรรมะสำหรับการครองตนครองคน

ดังนั้น คนเข้าถึงหัวข้อธรรมนี้ได้

แล้วนำไปปฏิบัติ

ย่อมรุ่งเรืองครองตนครองคน

ซึ่ง “บ้านสี่ทิศ” นั้น

เป็นบ้านแห่งความดีความรุ่งเรือง

จากการมีคุณธรรมประจำใจเป็นที่ตั้ง

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

นิทาน บ้านสี่ทิศ

บ้านหลังใหญ่ประหนึ่ง

ดั่งปราสาทราชวัง

ยังมีชายชราผู้หนึ่ง

นามว่า พรหมวิหาร

ที่เป็นคนดูแลบ้านหลังใหญ่แห่งนี้

เขามีลูกชายอยู่ด้วยกันสี่คน

คนที่หนึ่งมีชื่อว่า นายเมตตา

คนที่สองมีชื่อว่า นายกรุณา

คนสามมีชื่อว่า นายมุทิตา

และคนที่สี่มีชื่อว่า นายอุเบกขา

พรหมวิหารเลี้ยงลูกสี่คน

มาด้วยการปลูกฝังทางจิตใจ

ให้ลูกเป็นคนดีให้ได้

แล้วลูกของเขาก็ถึงวัย

ที่จะต้องออกจากบ้านหลังใหญ่

ไปผจญโลก

เพื่อเรียนรู้วิชาศาสตร์เลี้ยงตัวสร้างตัว

เพราะพ่อนั่นคือพรหมวิหาร

ได้สอนลูกทั้งสี่จนหมดวิชาแล้ว

โดยที่ค่ากินหนึ่งพรหมวิหารนั่น

เรียกลูกทั้งสี่มาประชุม

อย่างพร้อมหน้าพร้อมตากัน

แล้วพรหมวิหารก็พูดขึ้นว่า

“นี่เมตตา พ่อเลี้ยงเจ้ามาก็โตเป็นพี่คนแล้ว

บัดนี้ถึงเวลาที่เจ้าต้องเลี้ยงตัวด้วยตัวเอง”

นายเมตตาก็พูดว่า “พ่อครับ ลูกจะไปผจญโลก

เพื่อนำเสบียงทรัพย์มาให้บ้านเรา”

พรหมวิหาร “นั่นก็ดีแล้วลูก

เจ้าเมตตาเจ้าจงเดินทาง

ไปยังทิศตะวันออก

เพื่อปลูกบ้านแห่งความเมตตา
 พ่อมอบหมายหน้าที่นี้ให้แก่เจ้า”
 แล้วต่อมานั้นนายกรุณาถูกคนที่สอง
 ก็เดินมานั่งตรงหน้าพ่อพรหมวิหาร

พ่อพรหมวิหารพูดว่า
 “นี่เจ้ากรุณา
 พ่อจะมอบหมายให้เจ้าไป
 สร้างบ้านแห่งความกรุณา
 ยังทิศเหนือละ ต่อ ไปนี้
 เจ้าต้องผจญโลกเพียงลำพังแล้วนะ”
 กรุณาก็พูดว่า “ได้ครับพ่อ
 ผมจะต่อสู้ชีวิตครับ”
 ต่อมานั้นในคำกั้นเดียวกัน

ถูกคนถัดมาที่
 พ่อพรหมวิหารเรียกมา
 คุยประชุมคือ นายมูทิตา